

Bežigraskim upokojemcem!

Občinska zveza Društev upoko-jencev občine Ljubljana Bežigrad, Linhartova 13 sporoča bežigraskim upokojemcem dnevne cene v počitniških domovih ZDUS v letu 1985:

Dom v Izoli – januar, februar – 850 din; marec, april – 1000 din; maj – 1250 din; junij – 1500 din; julij, avgust – 1700 din; september – 1650 din; oktober – 1500 din; november in december – 1250 din.

V Rogaški Slatini in Žirovnici – od 1. maja do 30. septembra 1985 po 1030 din

Regres je v vseh domovih 270 din na dan za upokojemce. Akontacija znaša 3000 din na osebo.

Prijave sprejema Zveza društev upokojemcev občine Ljubljana Bežigrad, Linhartova 13, soba 228/II – v sredo in petki od 9. do 11. ure.

Počitniški dom v Izoli je že zaseden do konca meseca junija 1985. Pričakujemo vaše prijave in vse upokojemce lepo pozdravljamo!

ŠE EN RAZSTAVNI PROSTOR

Na PTT srednješolskem centru na Celjski 16 posvečajo veliko pozornost likovni dejavnosti. Krožek uspešno deluje že od leta 1977. Vodi ga likovni pedagog Marko Češnovar. Razstaveni prostor v pritličju šole radi odstopijo tudi gostom. V tednu mladosti bodo pripravili razstavo PTT Jugoslavije. Na sliki: učenke si ogledujejo slike, ki so jih ustvarile njihove sošolke.

Foto: IVAN SUČUR

Tudi letos kolesarski maraton na Črnučah

Pedala se bodo zavrtela v nedeljo, 21. aprila, ob 10. uri/Lani je 90 km dolgo pot do Kamniške Bistrice in nazaj prevozilo 700 rekreativcev

Ljubitelji športne rekreacije bodo 21. aprila spet lahko preizkusili svoje sposobnosti na zdaj že tradicionalnem kolesarskem maratону Črnuče 85, kjer bo pot s kolesi vodila s Črnuč v Kamniško Bistrico in nazaj. Prireditve, na kateri se bodo pedala zavrtela že tretjič, pripravlja kolesarska sekcija Partizana Črnuče.

Zamisel, da bi po vzorcu drugih rekreativnih kolesarskih prireditev pripravili maraton tudi na Črnučah, se je porodila pred tremi leti v glavi navdušenega kolesarja Marka Kodermanna, ki je predlagal tudi progo. Kar takoj je približno 50 Črnučanov pričelo z delom. Nobenih pravih izkušenj niso imeli, organizacija take prireditve pa je bila zahtevna stvar. A so se kar nekako znašli. Pomoči in nasvetov so iskali, kjerkoli so vedeli in znali. Največ jim je pomagal Janez Šimenc. Nazadnje se je prireditve udeležilo kar 500 kolesarjev. Toliko jih ni pričakoval nihče, kar se vidi tudi po tem, da je ob koncu zmanjkalo kar 200 medalj za udeležence. Organizatorji enostavno niso verjeli, da bi se lahko maratona udeležilo toliko kolesarjev. Seveda so medalje vsem, ki jih niso dobili, kasneje poslali po pošti. Če danes vprašate člane kolesarske sekcije, ki so prvo prireditev pripravili v sodelovanju z mladinsko organizacijo, kako jim je to uspelo, rečejo: »Še sami ne vemo, kako.«

Druga maraton se je udeležilo 700 kolesarjev, koliko pa jih pričakujejo letos na tretjem, ne razmišljajo radi na glas, da bi jim kdo ne očital prevelikega optimizma. Vsekakor pa upajo, da jih bo še več kot na prvih dveh.

Kakor je vsako leto raslo število udeležencev maratona, tako so organizatorji vsako leto bolj izkušeni in z vse večjo rutino pripravljajo vse potrebno. Če so na začetku, kadar jim ni šlo vse od rok, kar malo improvizirali, pa zdaj, ko se pripravljajo na tretji maraton, vsak natančno pozna svoje delo in za-dolžitve. Število ljudi, ki sodelujejo pri organizaciji, se je v letih od prvega maratona povečalo vsaj za dvakrat, kar je tudi razumljivo, saj predvsem za varnost kolesarjev na maratonu ne more skrbeti samo peščka ljudi.

S pripravami na letošnje kolesarjenje so pričeli že kmalu po novem letu. Največji del bremena seveda leži na plečih devetih članov organizacijskega odbora, ki se vsako sredo zberejo v sobi krajeve skupnosti na posvetih, drugače pa ves čas tekajo naokoli, zbirajo najrazličnejšo dokumentacijo, finančna sredstva in še kaj. Posebej moramo poudariti, da je vse njihovo delo amatersko. Njihovo edino plačilo je zadovoljstvo po koncu prireditve, ko vidijo, da je organi-

zacija uspela in da so kolesarji zadovoljni.

Zapisali smo že, da je organizacija take prireditve izredno zahtevna, kar pove tudi podatek, da je v programu del in nalog, ki so ga sestavili na začetku, več kot 100 točk. Med najpomembnejšimi je seveda zbiranje denarja, saj prireditve navkljub prostovoljnemu delu veliko stane, pa čeprav so pri nekaterih stvareh še tako iznajdljivi. Zato predvsem predsednik organizacijskega odbora Marjan Čizman v teh dneh vlaga v kuverte številne prošnje za finančno pomoč in trka na vrata številnih delovnih organizacij in zasebnih obrtnikov v občini. Marsikje prav radi priskočijo na pomoč.

Morda ne bo odveč, če naštejemo še ostale člane organizacijskega odbora. Vlado Ljulj, ki je tudi podpredsednik odbora, bo vodja starta in cilja, Milan Puh bo bdel nad letočim spremstvom kolone

kolesarjev, Dušan Puh pa had radarji na križiščih. Jože Flerin bo vodja ekipe v Kamniški Bistrici, Bojana Žitnik vodja zdravstvene ekipe, Marjan Smoliš, Sandi Kogovšek in Franc Čizman pa se ukvarjajo s propagando in izdelavo najrazličnejših materialov. Seveda ne gre brez nepogrešljive tajnice Jožice Kovačič, ki poprime za vsako delo.

Organizacijski odbor tokrat zgledno sodeluje tudi z družbenopolitičnimi organizacijami v krajevni skupnosti, ki jim dajejo vso podporo pri njihovem delu, in s Kompassom, ki bo generalni pokrovitelj prireditve.

»Ko se bo voz sprožil, moramo vse vajeti držati v svojih rokah,« je dejal na enem od rednih tedenskih sestankov Sandi Kogovšek. Za to pa je potrebno resno in trdo delo ves čas pred maratonom. Člani kolesarske sekcije se takega dela ne bojijo in se mu ne izmikajo. Zato lahko verjamemo, da bo 21. aprila ob 10. uri, ko bo karavana kolesarjev krenila na 90 kilometrov dolgo pot s Črnuč v Kamniško Bistrico in nazaj, resnično vse v redu.

JANJA ERJAVEC

40 LET RDEČEGA KRIŽA SLOVENIJE

Podelili priznanja za prostovoljno delo

Občinska organizacija Rdečega križa Ljubljana-Bežigrad, je ob 40-letnici obnove in delovanja Rdečega križa Slovenije podelila priznanja aktivistom za dolgoletno prostovoljno delo pri Rdečem križu v krajevnih skupnostih in organiza-

cijah združenega dela. Na proslavi s kulturnim programom, ki so ga pripravili učenci osnovne šole Borisa Ziherla, so po šestih letih spet podelili medalji, zlati znak, srebrni znak, ter jubilejna priznanja Rdečega križa.

Medalji RK Jugoslavije sta prejela dr. Simo Opačić in Ivica Ojstršek. Zlati znak RK Slovenije so prejeli: Slavka Alič, Rudi Boštjančič, Ana Echert, Jana Fugina, Mimi Kumer, Majda Miklič-Miholjac, Tinca Pišlar, Helena Pavlin, Iva Rakar, Nada Svetličič, Slavka Selevšek, Ivanka Sever in Ivanka Vedernjak. Srebrni znak RK Slovenije so prejeli: Cilka Bohinc, dr. Vladimir Cotič, Olga Gruđen, Slavka Korošec, Franja Knez, Marija Kovačević, Marija Kopitar, Alojz Klanšek, Štefka Kavčič, Vera Kušer, Ivanka Lacič, Vera Maslo, Hilda Orehek, Anica Ognjenović, Olga Permoser, Radoslav Piškur, Janez Pavlin, Anton Ribarič, in Marija Rode. Diplome RK Slovenije so prejeli: Marta Gesticnik, Nežka Čemažar, Draga Čamernik, Mirjam Dobovšek, Mara Drogenik, Anica Drnikovič, Slavka Dolgan, Francka Genussi, Angela Grassi, Iva Grad, Tončka Hrabar, Dragica Ilič, Milojka Jernejc, Fikret Jasič, Zvonka Kumer, Nuša Korpar, Rozka Lešnjak, Jožica Logar, Štefka Nepustil, Fani Ogrizek, Nuša Piškur, Francka Peternel, Marija Šemrl, Marija Štrban, Olga Udovč, Jožica Vogrinc, Julka Zakrajšek in Marija Zupanc. Jubilejna priznanja RK Slovenije so prejeli: Občinski svet Zveze sindikatov Ljubljana-Bežigrad, Sekretariat za ljudsko obrambo Ljubljana-Bežigrad, osnovna šola Borisa Ziherla KORK Stadion, KORK Bežigrad, KORK Savsko naselje, KORK Brinje, KORK Režke Dragar – Črnuče, KORK Franc Ravbar – Črnuče, KORK Gmajna – Črnuče, KORK Borisa Ziherla, KORK Stožice, KORK Urške Zatler, KORK Ivana Kavčiča in KORK Borisa Kidriča.

V spomin

VERONIKA HABINC

Kratka, kruta holecen je iztrgala iz naših vrst Veronika Habinc. Globoko nas je presunila

vest, da je v najljepših letih – napolnila je 40 let življenja – prenehala biti njeno srce. Poznali smo jo kot vzorno ženo in mater.

Veronika je več kot dvajset let opravljala naloge računovodje. Pet let v krajevni skupnosti Stadion in zadnje dve leti za občinski odbor Zveze združenj borcev NOV. Zveze rezervnih vojaških starešin in Zveze prijateljev mladine. Vestno in natančno je izpolnjevala vse naloge. S svojim vedenjem in z lepo besedo je znala pritegniti vsakogar. Bila je vesela narave in polna iskrenosti. Z veseljem in nesebično je prenašala svoje življenjske izkušnje mlajšim sodelavkam in prijateljcem. Znala jih je bodriti: bodimo vesele, da živimo v miru in delamo.

Sodelavci, prijatelji in znanci jo bomo pogrešali. Ostala nam bo v trajnem spominu.

D. R.

Obisk dijakov iz Celovca

V drugi polovici marca so na povabilo koordinacijskega sveta ZSMS v Lesnini obiskali to delovno organizacijo predstavniki – dijaki, profesorji in ravnatelj Zvezne gimnazije za Slovence iz Celovca. Obisk spada v sklop že utečenega sodelovanja, katerega začetki segajo v leto 1977.

Takrat so se pri Lesnini odločili za tesnejše sodelovanje z našimi rojaki na avstrijskem Koroškem in dozorela je odločitev, naj bo pomoči deležna predvsem Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu, ki predstavlja jedro vzgoje in ohranjanja slovenskega jezika. Poleg tega je Lesnina tudi finančno podprla sklad pri Združenju staršev Zvezne gimnazije in obogatila njihovo knjižno zbirko. Od takrat naprej organizira Lesnina počitniško prakso za koroške dijakke in vsakoletno strokovno ekskurzijo za dijake 7. razredov gimnazije.

Na letošnji ekskurziji je goste najprej pozdravilo vodstvo Lesnine v Ljubljani. Zatem so si gostje ogledali delo v Lesnini temeljni organizaciji Splošno mizarstvo v Grosupljem ter muzej Josipa Jurčiča na Muljavi. Popoldne jih je v ljubljanski mestni hiši sprejela tudi predsednica skupščine mesta Ljubljane Tina Tomlje.

Mladinci Lesnine načrtujejo, kot nam je povedal TOMAŽ JUSTIN, predsednik koordinacijskega sveta ZSMS v delovni organizaciji, da

bodo že prihodnji mesec razširili svoje sodelovanje tudi s slovenskim dijaškim domom v Celovcu, saj bo Lesnina predvidoma prevzela pokroviteljstvo tudi nad njim.

Ob obisku smo se pogovarjali z mladimi koroškimi prijatelji.

TEREZIJA GALOP: »Doma sem iz Žužalca v bližini Beljaka. V družini nas je šest otrok, starša sta kmeta. Smo slovenska družina. To dejstvo nas spravi včasih tudi v težave, saj smo kot pripadniki manjšine za marsikaj prikrajšani. Mladi na slovenski gimnaziji pa se zelo dobro razumemo. Po opravljeni maturi nameravam obiskovati še dveletni tečaj za tajnico. Rada bi se zaposlila v banki. V Jugoslaviji sem bila že velikokrat, med drugim tudi s tamburaško skupino iz Loč. Takšni stiki med mladimi so mi zelo všeč, saj je vsak obisk v matični domovini zame pravo doživetje.«

JOHANNES JEUSAC: »Na slovensko gimnazijo sem se vpisal, ker je slovenščina moj materin jezik. Doma govorimo podjunsko narečje. V šoli nas poučujejo vse predmete, razen seveda nemščine, v slovenščini. Mislim, da se moramo Slovenci, še najbolj pa seveda pripadniki manjšine v zamejstvu, ves čas boriti za obstoj svojega jezika, kulture in naroda. Veliko je še pravic, ki si jih bomo morali tudi zares, ne zgolj na papirju, izboriti. Po sedmem členu državne pogodbe bi morali v vseh slovenskih kra-

jih stati dvojezični napisi, pa jih žal, kot veste, ni. Moralna pomoč matične domovine, predvsem pa takšna srečanja kot je tokratno, so nam zato v veliko podporo. Želim si, da bi lahko še večkrat obiskal Slovenijo, ker jo pre malo poznam.«

SIEGFRIED DOBNIK: »Prihajam iz Prible vasi. Doma govorimo slovensko in smo slovenska družina. Biti pripadnik manjšine na avstrijskem Koroškem pomeni, da se moraš v življenju veliko bolj truditi, da bi dosegel nek položaj kot avstrijski vrstniki. Želim si, da bi nekdo postal odvetnik, v dvojezičnem okolju seveda. Slovenijo dobro poznam, saj sem bil tu že velikokrat s starši. Zelo mi je všeč. Tudi takšno sodelovanje, kot ga razvija naša gimnazija z Lesnino, je zelo dobrodošlo, saj tako spoznamo tudi vaš način življenja in dela.«

BARBARA JOP: »S starši ter brati in sestrami živimo v Repljah pri Pliberku. Glede odnosa med manjšinskimi in večinskimi narodom bi povedala, da je danes avstrijska mladina bolj tolerantna kot starejši. Čeprav se včasih le zgodi, da pridev v neroden položaj, če govorim slovensko. Zanjci so nas na primer v vlaku avstrijski sovrstniki zmerjali, naj ne govorimo slovensko. Mislim pa, da mora biti človek vztrajen in da mora vedeti, za kaj se bori.«

VIDA PETROVČIČ

Odslej skakalni klub Elektrotehna-Illirija

Pred nedavnim je bil v ljubljanskem klubu delegatov podpisan samoupravni sporazum med sozdom Elektrotehna in Smučarskim skakalnim klubom Illirija. Poslej naj bi se ta naš največji skakalni klub imenoval Elektrotehna-Illirija. Namen podpisa sporazuma je bil, da se pri razvijanju množične telesne kulture in vrhunskega športa neposredno povežejo delavci v organizacijah združenega dela in delavci na področju telesne kulture, ter si medsebojno nudijo pomoč pri organiziranju športnih prireditev, vadbi športnikov, izgradnji športnih objektov, organiziranju rekreacije in drugih dejavnosti.

Sozd Elektrotehna bo skakalnemu klubu namenil letni prispevek v višini 1.200.000 dinarjev, za kar bo klub obvezan tako ali drugače na vidnem mestu reklamirati Elektrotehno in nuditi članom kolektiva usluge na rekreacijskih objektih v Mostecu.

T. B.

SAVLJE-KLEČE

35 let Prosvetnega društva

Jubilej bodo proslavili v petek, 29. marca

Zgodovina društva, ki se lahko pohvali s tolikšnimi leti uspešnega delovanja, kot le malokatero, je peštra. Prosvetno društvo Savlje-Kleče je bilo ustanovljeno leta 1950. Že takoj na začetku je začelo delovati v svojih zdajšnjih prostorih nekdanjega zadružnega doma, le da so takrat še pripadali Kmetijski združenji v Savljah. Danes je v tej zgradbi krajevna skupnost. Kmalu po ustanovitvi Prosvetnega društva so začeli delovati tudi njegovi

dramsko-izobraževalni, kino, folklorni in gospodarski odsek. Leta 1976 pa je bil v sklopu društva ustanovljen vokalni kvartet Zora. Po 35 letih uspešnega dela se Savljčani lahko pohvalijo s preko 70 odigranimi igrami, z rednimi filmskimi predstavami vsak petek in soboto ter z vsakoletnim organiziranjem stečevanja po koroškem narodnem običaju ter s sodelovanjem na ostalih turističnih prireditvah v Ljubljani, po Sloveniji in v

Izredno uspela proslava

Letošnja proslava dneva žena, ki jo je priredilo kulturno umetniško društvo Stadion, je bila nekaj posebnega. Sodelovalo so družbenopolitične organizacije petih krajevnih skupnosti (Triglav, Stadion, Koroški partizani, Bežigrad I in II), nastopajočih je bilo več kot 70, udeležba krajanov je bila izredno številna. Nastopil je pihalni orkester Bežigrad in člani šolskega kulturno umetniškega društva osn. šole dr. Vita kraigherja.

V. P.